

LEVE MED

Magasinet for Personskadeforbundet LTN
#Utgave 2 - 2018

s.4 Velferdssystemet må åpne øynene

Behandling i
hjemkommunen

s.8

Psykologer
bør kunne noe om
smerte

s.14

Vil du være med på
forskning?

s.18

LEDER Eli Eiklid

En av de viktigste kildene til forbedringer av velferdsstaten er å høre på og å ta brukeres erfaring på alvor.

Eli Eiklid

Vi lever i et land som hevder

å ha verdens beste velferdstjenester. På mange måter er jeg vel enig i dette. Problemet er at vi med et slikt stempel lett kan lene oss tilbake, hvile på laurbærene og kose oss med at vi er flinkest i klassen. Ikke bra!

I denne utgaven av LEVE MED kan du lese Sunniva Gylvers betraktninger om hvordan våre velferdstjenester oppleves i praksis samt noen av de svakhetene hun selv har erfart. Gylver ble alvorlig skadet i mai 2017 og hun ønsker nå å bidra inn for å gjøre systemet bedre. Ikke for å kritisere, men med mål om å være med å gjøre velferdsstaten enda bedre. Som hun sier, justeringer vil gagne alle ledd – både brukere, de som jobber i velferdstjenestene og til syvende og sist, landets helseøkonomi.

En annen viktig artikkel, som jeg vil trekke frem, finner du på side 8. Den peker på hvorfor psykologer bør ha mer kunnskap om smerte, og ikke minst et større fokus på årsakssammenhengen mellom psykiske lidelser og smerteproblematikk. Argumentet

er enkelt: Over halvparten av de som er innlagt i psykiatrien har nemlig også fysiske smerter.

En av de viktigste kildene til forbedringer av velferdsstaten er å høre på og å ta brukeres erfaring på alvor. Dette kan gjøres på mange måter, for eksempel ved å høre på slike som Sunniva Gylver, men et annet premiss er at det faktisk er systemer som åpner opp og som ønsker å være lydhøre. Det hjelper ikke med politisk vilje om systemene er låste.

Forskning og kunnskap er også en ressurs for å gjøre velferd bedre. Både på systemisk nivå, men også når det gjelder behandling og rehabilitering. Forbundet oppfordrer derfor medlemmer til å bidra inn i prosjekter som trenger brukerperspektiv. I denne utgaven presenteres to prosjekter som søker folk med erfaring. Kanskje det er noe for deg?

Eli Eiklid

INNHold utgave 2 – 2018

Spill oss gode – sammen!

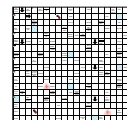

s.4

Seks grunner til at psykologer bør kunne noe om smerte

s.14

Kryss meg på krykka

s.21

Delta på parkurs

s.11

Vil du være med på forskning?

s.18

#Metoo

s.26

PERSONSKADEFORBUNDET LTN

Adresse: Hausmanns gate 19, 0182 Oslo

Telefon: 22 35 71 00

E-post: post@personskadeforbundet.no

REDAKSJON

Redaktør: Gunn Kvalsvik

Telefon: 22 35 71 00

E-post: levemed@personskadeforbundet.no

ANNET

Annonser: faktserv@faktserv.no

Grafisk produksjon: Trykkpartner AS

Design: Tomorrow Creatives (www.t-c.no)

Spill oss gode – sammen!

...
Åtte måneder etter en dramatisk ulykke er Sunniva Gylver takknemlig for at hun overlevde. Nå ønsker hun å dele sine erfaringer som pasient- og trengende, – målet er å gjøre hjelpeapparatet bedre..

TEKST: Gunn Kvalsvik.

– Jeg vet at jeg er superheldig som bor i Norge og dermed har fått tilgang på det som omtales som verdens beste helse- og velferdstjenester. Det betyr likevel ikke at jeg ikke ser mangler og det er her jeg har lyst til å bidra inn ved å dele mine egne erfaringer, sier Gylver.

Hun forteller at hun særlig er opptatt av den delen av systemet som handler om mennesker og menneskemøter. Altså det faktum at vi alle er hele og sammensatte mennesker og at velferden vil styrkes dersom dette blir tatt på alvor, i måten vi blir møtt på og kommunisert med. Det ligger mye folkehelse i å bli virkelig sett for den vi er, når vi er i en krise.

– Jeg opplevde at dette ikke var helt på plass i hjelpeapparatet – selv ikke der bemanning og kompetanse burde gjøre det mulig. At man var lite nysgjerrige på hvilke ressurser, behov og mestringsstrategier jeg selv hadde, sier Gylver og ser direkte på meg før ansiktet sprekker opp og dekket av et stort smil.

Den spedbygde kvinnen som sitter i sofaen i en av Oslos mange kaffehus er kledd i sorte klær; trang bukse og hettegenser. Hun har på seg en hvit strikkelue. De rustrøde rastafariflettene når henne til langt ned på ryggen. Bak på hettegenseren pryder et stort hvitt kors mens det på fremsiden av genseren står «prest» i store bokstaver. Ingen tvil om hva hun driver med.

Stilen til Sunniva Gylver er original, som den alltid har vært. For hun er en offentlig person. Hun er kjent som en modig og engasjert prest, aktiv deltakende i debatter både rundt religiøse spørsmål og i samfunnsdebatten generelt. Rett og slett engasjert i mye og med et hjerte for mangfold.

DRAMATISK SYKKELTUR

Ulykken som fremdeles preger livet hennes i stor grad, skriver seg tilbake til mai i 2017. Hun var på vei hjem, som vanlig sykklende, da det smalt. I en rundkjøring på Bislett gikk sykkelen i bakken da en motgående bil ikke overholdt vikeplikten, og Gylver ble overkjørt.

– Jeg husker ingenting, men vitner forteller at hjulet kjørte over hodet mitt, og jeg fikk flere kraniebrudd og blødninger i hjernen, forteller hun.

Så var det sykebil, Ullevål og nevrologisk avdeling. Det var dramatisk, legene kunne ikke love noe og klarte ikke helt se omfanget av skadene. Det var blødninger langt inne i hjernen.

Hun forteller historien sin med en viss avstand. Dette har hun tydeligvis fortalt mange ganger, språket er nøytralt – som om innholdet verken er positivt eller negativt.

Gylver mistet ikke bevisstheten, heller ikke ble hun lagt i kunstig koma. Mye smertestillende gjorde likevel at det som skjedde rundt henne er uklart. Særlig den første uka. Da flyter dager og hendelser over i hverandre.

– Det var rare dager og uker, forklarer hun. – Først og fremst var jeg og de rundt meg selvfølgelig glade for at jeg overlevde. Deretter startet prosessen med å komme tilbake til hverdagen. Jeg hadde begynt i ny sokneprestjobb året før, hadde spennende et bokprosjekt på gang, og hadde ett år igjen før jeg skulle levere doktorgradsavhandling.

ET KLARERE FOKUS

Først etter fire ukers opphold på Ullevål sykehus var tilstanden stabilisert

